

9307

GÄSTRIKLAND

Dialekt- och folkminnesarkivet

Österfärnebo

Uppsala

21/3 1936

Nordin-Grip, Ingeborg, 1935-36

Svar på ULMA:s frågelista M 82 Matordning och
bordsseder

1+28 bl.4:o

Uppgift om sagesmän

2 " "

9307

Matordning och bordsseder.

Gästrikland , Österfärnebo socken.

Sept. 1935. (febr. 1936)

J. Nordin - Grip

ULMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935
GST. ÖSTERFÄRNEBO
Frgl. M 82

Måltid kallas blott mål¹, medan vard² finnes endast i sammansättningen
 aftonvard³. Mål finnes däremot i morgonmål. " Har du ätit två mål om dan bara
 bara, så har du väl blivit hungrig."

Tid att äta betecknas med matdags⁴. Man kallade på folket till maten ibland
 med en lockrop, som egentligen var en i fäbodarna känd och använd " lockning".

Mor i Knösgården m. fl. ha använt detta lockrop till karlarna, när de voro
 på åkern eller ägorna kring gården. Det kallas att " ropa skopin⁵" .

Ropandet var emellertid en sång med en enkel melodi. Sko-opin pin.

Den som kallade, skulle sjunga : Sko- o - pin. Den som då hörde

"ropet", skulle svara : " Knack-in⁶ ." Och när man hade fått detta svar, kunde man

kunde man ropa ! Kom in och ät. " Skopin -- Knackin, var sålunda

blott lystringsropen, varpå man kunde sedan frambar den avsedda hälsningen.

- 1. mål-s.
- 2. vard.
- 3. mörsmål ~ mörromål.
- 4. matdags.
- 5. ropa skopin.
- 6. knack-in.
- 7. kom-in o'ät.

ULMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935
 GST. ÖSTERFÄRNEBO
 Frgl. M 82

1. Tiden mellan två mål kallas en betning . En betning är från det ena målet
 2 till de ara , kunna fäll bi minder iblann. När dom hålldes och maskina' ,
 3 var det en betning på en time eller en halvtima , hestan hörka' inte gå
 4 så länge. 6 Dom kunna bara dra betningstag , men nu maskinar dom ~~dem~~ med
 7 elektrikk , då är det detsamma , hur länge dom håller på , men domsstanar
 8 väl ändå och gör betning nå tag .

Medd.: Anna Larsson , Sixbo , 87 år.

9 Ett litet mellanmål hade inget särskilt mamm mer äpn mellanmål. Det kundevaran
 jolpärer och bröd. Barnen däremot fingo mellanmål, när de helst ville ha.
 De fingo då alltid smörgås.

Medd.: Se ovan!

1. betning. 2. från de ena målet till de ara,
 kunna fl. bi minder iblann. 3. maskina =
 tröska med maskin, dvs. tröskeverk. 4. tima.
 5. halvtima. 6. hestan hörka inte gå så länge.
 7. betningstag. 8. stanar. 9. mellanmål.

ULMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935
 GST. ÖSTERFÄRNEBO
 Frgl. M 82

Matordning .

Ängestiden.

Ängestiden

Man gick ut vid 3-tiden. Åt först en smörgås och fick en sup.

Frukost kl. 6--7. frükost

Möronmål kl. 11. möronmål

(Det var det man kallar middag , som dom åt vid 11-tiden .)

Aftnval kl. 4 . äftnval

Kväll kl. 8. kväl

Medd. : Anna Vid , 86 år.

Frukost kl. 6.

Möronmål kl. 11. Färnbo möronmål // , säger dom i By. Det var middag det.

Aftnval kl. 4.

Kvällsmål kl. 8.

Medd. : Fru Eriksson , 80 år, Berrek.

1 färnbo möronmål

ULMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935
GST. ÖSTERFÄRNEBO
Frgl. M 82

Matordning i ängestiden. (= slättes)
(ängestiden)

Man gick ut kl. 3.

- Frukost kl. 7. frukost
- Middag kl. 12. middag
- Aftenval kl. 5. aftnval
- Kvällen kl. 8. kvällen

Medd.: Anna-Greta Eklund , 86 år.

ULMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935
GST. ÖSTERFÄRNEBO
Frgl. M 82

Matsedlar.

Ängestiden.

Frukost: jopp o. sill. eller fläsk . torkat, fkokött o. jopp.

Middag: Ärtgröt o. fläsk.

Aftenval: Torkat kött mytje spickefläsk, bröd, smör mesost.

Kväll: Gröt, mjölk, (vattgröt.)

Medd.: Anna -Greta Eklund , 86 år.

ULMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935
GST. ÖSTERFARNEBO
Fgl. M 82

Om aftonvard.

1.
 Aftonvard har dom ätit till inpå 90-talet. Var man på slåttern, bar dom ut
 aftonvarden. (under ängestiden)² Man hade torrmat,³ kött, fläsk, färkött,
 ost, smör, meshöröd, mjukbröd och skarpbröd. Mjolk hade man i en träflaska^x
 och dricka i en amman.

+ se bild E. 1!

Aftonvard hemma. Mor kokade ofta en mjölkvälling till aftonvard hemma, en slät-
 välling. Klympvälling kunde det också vara.

Kvällsmål.

Fatsän vi fått välling till aftonvard, fick vigggröt och mjölk till kvälls-
 mål.

Medd.: Johan Olsson, f. 1880. Fors.

ULMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935
 GST. ÖSTERFÄRNEBO
 Frgl. M 82

- 1. äftonvård
- 2. ängstiden
- 3. torrmat
- 4. klympvälling

Lisselmiddag.

(lisselmiddag)

Lisselmiddag , det var ett knyte med mat , som man hade med sig i kyrkan . När man for fram till kyrkan , så blev man mest hela dagen där . Lång väg från Berrek och till kyrkan . I lisselmiddan hade man siktbröd , smör och ost . Det åts efter predikan .

Medd. : Fru Eriksson , 80. år , Berrek .

1 siktbröd

ULMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935
GST. ÖSTERFÄRNEBO
Frgl. M 82

Lördagsmat.

Lördag hade man mest litet bättre än annars (utom söndag)

Middag:

Paltbröd och fläsk med messmörssås.

paltbröd - messmörssås

Drickssupan.

Paltbrödet kokades i vatten , fläsket stektes.

Messmörssås: Man rev gammal torr mesost , sådan som hade fått lufttorka , kokade i mjölk , gjorde en redning av mjöl och mjölk , på sednare tider vetemjöl förr kornmjöl.

Kvällsmål.

Korngrynsgröt. och mjölk.

Medd.: Karl Johan Olsson , f. 1880 ,

Mat vid tröskning.

1.
 Vi hade en sängsnickning här i köket , för ändan på den var det ett skåp ,
 ett skänkeskåp² med en skiva att dra ut på ena gaveln . På den skivan , där duka
 mor alltid fram det som man skulle äta , när man skulle ut och tröska. Det
 var kl. 3 på morgonen på hösten. Det var alltid ost , mesost , bröd , smör och
 en sup i ett sådant där morgonmål. Brännvinspluntorna stod alltid nere i skåpet,
 (morgonmål här använt godtyckligt av medd: n.)

Medd.: Karl Johan Olsson , f. 1880.

1 sängsnickning = säng (= sängtillställning?) = säng
 med förläp och skåp. 2 sängskåp = sängskåp

DIMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935
 GST. ÖSTERFÄRNEBO
 Frgl. M 82

Om husförhör.

Gästrikland

Österfärnebo

Husförhör hade vi engång om året. Det var så här i mars eller april. Kunde vara nästan allihop i byn, som var med. Dom skulle läsa för prästen och vi var så rädda. Efteråt hade dom kalas. Det var middag för prästen och för dom som var långväga. Folket annars dom skull in i köket, där fick dom "stora matar" och skull drick öl.

Matarna, det var smörgåsar, skar stora bullar i fyra deler, bredde på smär och lade ost på. Hä var gött hä, då var dom hungriga. Öl fick dom i kruker.

Brästen och dom andra åt i nystun. Prästen kom på morgon, det var olika, hur länge han höll på. Kunde hålla husförhör ända till kl. 4--5.

Dess länger han höll på, dess senare vart e te äta.

Maten, det var kalasmat. Stor telagning var det. Kött, pepparrotskött,

1. matar.
2. hä va gött hä.
3. nystun. = rummet på motsatt sida av fjäskugan i en parstuga (mot köket).
4. telagning.

ULMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935
GST. ÖSTERFÄRNEBO
Fgl. M 82

och soppan, köttsoppone. Sen var det kaka, åt sylt ve kaka, det var bärmos.

När prästen ha burit åv, och vi hadd pinas över , så var
det lekar,

Vi lekte pantlekar mycket.

Dan efter kunde dansa och leka , då bjö vi tebaksungdomen , och morbror
speåa fiol.

Medd.: Anna Greta Eklund, 86 år. Klappsta.

ULMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935
GST. ÖSTERFÄRNEBO
Frgl. M 82

Österfärnebo i mars 1956
J. Nordin-Grip

1. Sovel var allting utom bröd och potatis. Man skilde på olika sorters sovel.

2. Dels var det kött, 3. fläsk 4. korv och 5. fisk, dels var det 6. ost, 7. messmör, mes-

ost. Det senare slaget kunde även vara av getter, då kallade man det för

8. getsovel, det var nämligen inte så vanligt, som sovel efter kor. Allt

som man fick från fäbodarna, kallades alltså även sovel. Varje lördag

eller åtminstone varannan-- beroende på hur nära man hade till fäbodarna och

hur mycket kreatur man hade-- skulle folket från hemgården fara opp till

9. fäboden "färaasta och kärna." Man skulle nämligen hjälpa fäbodflickan

kärna på samma gång man for opp för att hämta ost och smör etc.

10. "Sovel var allt man åt bröd till."

11. Med verbet sovla menas att vara sparsam, att nätta med sovlet och äta mycket bröd till.

13. Motsatsen till att sovla var att möla, då åt man utan bröd. Man kunde möla korv, det ansågs mycket slösaktigt, man kunde även möla fisk.

14. Möla betyder även att äta av blott ett skag, man kunde t. exp möla bröd.

1. sögoh ~ sögha 2. fjöt 3. fläsk ~ fräga 4. korv

5. fisk 6. ost 7. mesmör 8. lät sögoh

9. fära-stä o fjöna 10. sögoh var allt man at

bröd till. 11. sögha. 12. näta ms sögha. 13. möha. 14. möhabrä

2.

Den mat som äts först kallades föräträtt, den som äts efteråt , kallas supanmat.

3

All mat kunde kallas gudslån. Gud låter det växa, "Människan sår och Gud allena är den som växten giver. "

1. förätret ~ föräträt. 2. supanmat.
3 gällån.

ULMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935
GST. ÖSTERFÄRNEBO
Frgl. M 82

Ordet matsäck är fullt levande i målet. Dock lägger man numera ej i matsäck så mycket hos bönderna som förr, då dessa kärde foror.

Man körde till Gävle åt handlarna i socknen. ^{2.} Det tog tre dagar. När man var ute på änge långt bort från hemgården, skulle man också ha matsäck.

Vidare hade man matsäck med sig då man var på skogshygge närmare gården.

Kolarna däremot hade med sig mat, som de själva lagade till. Detta var också fallet om man bodde i skogen och fällde skog på vintern, bodde i fäboden.

Man hade massäcken i olika kärl. På längre färder eller då man skulle ha mera mat, hade man mat i en spann eller i ett matsäcksskrin ³ eller i en spann ⁴.

Bönder, som voro skrytaktiga kunde ibland linda " lite papper om en gränkvast och rät den i ett hörn på spann ⁵, så att det skulle se ut som dom hade mera mat i spann. " Man hade vidare matsäck i en skinnpåse, som ⁶ kallades blott massäcken. Den bars på ryggen och i den förvarades skarpbrödet, ⁷

ULMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935
GST. ÖSTERFÄRNEBO
Frgl. M 82

1. mäsäck - mäsäcken. 2. po änjr = riöslättern
3. spann - spann 4. mäsäcksskrin. 5 " lite
papper om en gränkväst, kän dom ha rät
ett hörn po spann hal mäsäcksskrin. 6 skinnpåse. 7. skarpbröd.

dvs. de hårda , torkade rågrödkakorna. Vidare kunde man ha kunsar av
vide att ha massäcken i. I spannen hade man då söglet, dvs. smör , ost ,
misost, messmör sade man mest, kött och fläsk. Vidare hade man där mjukerödet
brödet. Smöret förvarades alltid i smörasken,² en träask med lock över,
gjord av tall.³

Mjölk hade man med sig i en mjölkflaska av trä, dricka i en dricksflaska.
dritjesflaska sade man, den hade ett järnfatan och en trätapp oppi.⁴

Mjölkflaskan var oval och alltid gjord av en. Det var surmjölk man hade i den.
Den hade en liten svicktapp " för när mjölken röska " så vart det ånge på
i mjölken och då tog man ur svicktappen , så att det freste ur ".⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹

När man kokade ost, gav man ibland barnen eller andra att smaka , man kramade
ihop i handen och gav "ostmusa"¹². Man tog även upp flötgås och gav bort på bröd.
bröd.

1. käns. 2. smörask. 3. tall. 4. mjölkflaska.
5. dritjesflaska. 6. järnfatan. 7. trätapp.
8. sviktapp. 9. när mjölkten röska = ruska,
blev ruskad ~ skakad. 10. oyr. 11. fresa - fröst -
frest. 12. ostmusa.

Bordsbön.

Bordsbön förekom men lästes inte högt -- hårt-- annat än vid särskilda tillfällen. Barn läste bordsbön hårt--"om det var nå barn, som skull vänjas "
De äldre läste tyst för sig. Man tog ihop håndren och läste tyst.

Min mor lärd mej bordsbön. Börjansbön (bön till maten) var så här:

I Jesu namn gå vi till bords,
äta, dricka på Guds ord,
dig till ära, oss till gagn,
få vi mat i Jesu namn.

Sedan läste vi:

Tacker Herran, tackar Herran,
ty Han är god,
Hans godhet varar evinnerligen,
Han mättar de hungriga ,
Ger och uppfyller jorden med sin välsignelse,
Ära vare Honom i tid och evighet.

Medd.: Per Olov Eriksen Lund, 83 år.

1. ta-ihop håndren
2. börjansbön.

Bordssedar.

Det första dom gjorde gamla gubbar¹, när dom kom te bords, var att
 ta en hård brödbit, $\frac{1}{2}$ kaka, och så spänta² dom av en messmörsbulle³, ett styck
 stycke, bet en bit varannan gång, höll i vardera handen.

Medd.: Fru Vistrand . 76 år.

1 gäba 2 späntB = skava spjälka fr spänta
 stickor. 3 messmörsbulle

Alla fingo inte äta med vid bordet , barn fingo " vänta te baketter " , även kvinnfolken , åtminstone de som gjorde i ordning maten , fingo intet rum vid bordet. Husbonden hade alltid en särskild plats , på långsidan av bordet men ~~not~~ mot ena ändan . ²

Så hade drängen och äldsta sonen även bestämda platser.

I äldre tider åto alla ur samma fat , åtminstone supanmaten . ³

Gröt hade man i ett fat , mjölk i ett annat , sedan skaffade man särskilda kuppar at ha mjölken i . Dessa kuppar voro dels av mässing , dels av keramik i en ädel form . (se bild E.2.)

Tidigare än man skaffade djupa tallrikar , hade man trä-tallrikar att äta förrätten på . Då hade man gaffel och sked samt kniv . men gaffeln har har först sent begagnats . Den var tre - eller två - ångad (- uddig .) ⁶

Skedarna lades aldrig fram vid tallriken utan en skedkorg ställdes på bordet , från denna tog var och en sin särskilda sked.

1 vänta te baketter 2 vi yora-en 3 supanmat
4 gröt-n 5 kúp-or 6 trä-tallrik 7 gaffel
8 se-se 9 kniv 10 två-ångad 11 skedkorg

ULMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935
GST. ÖSTERFÄRNEBO
Ftgl. M 82

Landsmålsarkivet Uppsala. 9307
I. Nordin-Grip. 1935-36.
ÖSTERFÄRNEBO, GST.

Före gafflarnas tid var skeden det enda särskilda bordsverktyget, eftersom man då använde sin vanliga tälgniv att skära maten med och blott vid högtidliga tillfällen använde kniv och kaffel, som man hade i ett särskilt fodral, vilket medtogs till kalasen, t. ex. till bröllop och begravning.

Troligen något äldre än skedkorgen är skedbänken. Denna består av en ribba med hack i. Ribban anbragtes vid gaveln av ett bord eller i ett skåp. Skedbänk för silverskedar fanns alltid i de gamla skänkeskåpen.

Man hade också en större skedbänk eller skedstall. Det var en ungefär 1½ decimeter bred, buktigt tälga-bräda, som hängdes på väggen. Denna bräda var försedd med sneda, inskurna hål, i vilka skedarna stackos in. (En sådan finnes i Sörgården, Österfärnebo hembygdsgård, Koversta.)

Utom det långa bordet, matbordet, vilket ibland var upp till 4--5 meter långt, hade man hopfällbara möbler, en kombination av bord och stol

1. *se bänk - bänstjän*
2. *se bänstjän*
3. *se stall*

Landsmålsarkivet Uppsala. 9307
I. Nordin-Grip. 1935-36
ÖSTERFÄRNEBO, GST.

ULMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935
GST. ÖSTERFÄRNEBO
Frgl. M 82

1. 2.

eller av bord och bänk. De kallades bordstol eller bordbänk. Den förra (eller också sade man bordbänk om bägge sorterna) var en stol med en dubbel sits, försedd med gångjärn i den främre kanten, så att denna sits kunde fällas ner. Stolsryggen blev då stöd åt denna skiva. (se bildF,1!) En annan sort bestod av en bänk med stöd (se bild F,2!) Dessa bord voro mycket låga . De drogos alltid fram till spisen, när man skulle äta vid dem.

En annan sorts bordbänk har iakttagits hos PellPers i Berrek. Den har ingen rygg utan den nedfällda skivan stödes med en kilanordning.

Det typiska för alla dessa hopfällbara bord, var att man ,

1. b \bar{a} hst \bar{o} l ~ b \bar{a} st \bar{o} l
2. b \bar{a} rb \bar{a} nk .

ULMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935
 GST. ÖSTERFÄRNEBO
 Fgl. M 82

måste sitta mycket lågt,
när man åt vid dem . Regel var att man satt och stödde armbågarna mot knäna ,
och endast rörde armarna från armbågsleden , när födan skulle föras till
munnen .

När man åt vid stora långbordet , skilde sig ens ställning från den
nutida framför allt därigenom , att man satt jämförelsevis långt från bordet.

Detta var nödvändigt , för att man skulle kunna komma åt att äta ur ett enda fat
hade man suttit nära bordet och alltså även nära varandra hade man knuffats och
spillt på varandra . Dock försvärade denna ställning naturligtvis ätandet därigenom ,
att man hade så långt stycke att föra maten till munnen från fatet.

Borddukar användes ej , vid högtidliga tillfällen lade man ett lakan
på bordet.

När dom har sluta ätit, sätt dom knivan opp i take i nån springa, först så
slicka dom av dom och torka dom på byxan.

ULMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935
GST. ÖSTERFÄRNEBO
Frågl. M 82

9307
Landsmålsarkivet Uppsala.
I. Nordin-Grip. 1935-36.
ÖSTERFÄRNEBO, GST.

När man åt gröt och mjölk skulle man sedan man tagit gröt på skeden , alltid vara noga med att föra in grötskeden i munnen och jämna till den , så att man inte tappade gröt, när man doppade skeden i mjölkfatet. Sådana gröt-klimpar, som man av ovårdenhet tappade i grötfatet, kallades skjusspojkar. Det var dåligt bordsskick att " tappa skjusspojkar i mjölken. " ?

När man kom till slutet av mjölkfatet och det var mycket skjusspojkar i fatet, var det inte trevligt.

Medd.: Stina Karlsson , 82 år. Nässja.

Landsmålsarkivet Uppsala. 9307
I. Nordin-Grip. 1935#36.
ÖSTERFÄRNEBO, GST.

ULMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935
GST. ÖSTERFÄRNEBO
Frgl. M 82

1. G^us^peⁱk^ar
2. "tapa G^us^peⁱk^ar i mj^ölk^fatet."

En vanlig rätt var filbunk, dvs. sötmjök med grädde på som serverades ur fatet på bordet. En gubbe var snål och ville ha all grädden., tala mor om. Först sommarn hon var gift så var hon i Bastfallet och då sätt dom fram filfatet på bordet. - "Usch, jag är då så le på n här grädden," sa gubben i gården och skuffa undan grädden med sin sked inåt fatet. Då fasta all grädden på baksidan av skeden och gubben fick det mesta av grädden.

Medd.: Johan Olsson , f. 1880.

Den som åt mycket och vårdslöst sades vara glupsk, glummen eller åtvräken -
ätvrätjen. Han kunde också kallas tomvarg.⁴ En tomvarg han är glummen han.

Man kunde också säga : " Han är int nån trånpöse , han. "⁵

Den som var matled däremot , kallades ofta för trånpöse. . En

Om en tomvarg sade man : " Han äter bå rätt och rytti " eller " Han äter bå
korv och kams." (Detta senare ett ytterst vanligt uttryck i socknen).⁷

- 1. glupsk
- 2. glummen
- 3. åtvräken
- 4. tomvarg
- 5. trånpöse
- han a int non trånpöse han.
- 6. äter bå rätt o rätte
- 7. bå korv o kams.

ULMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935
GST. ÖSTERFÄRNEBO
Fgl. M 82

Om sparsamhet.

Man var rädd om smör och sånt för i världen. En gumma i Vreta hade stora kister med smör i portlidret, dom måste dom ta sen och ta av till vagnssmörja. Det hade blivit så dåligt för hon hade inte nänts använda det. Jämt hade hon klagat åt pigorna: "Kära flicker, ät'nt smör, jag bir alldeles länsk på smör."

Hon var sparsam med allting också. När pigorna gick och rörde kring maltet, sade hon: "Kära flicker, ät'nt malt, åv ett korn bir de' en dröppe, av två en liten söppe. Dvs. dricka."

Medd. : Karl Johan Olsson, f. 1880.

Mor tala om att först sommarn hon var gift, var hon i Bastfallet i Enggård. Däresätt dom fram ett fat med sätmjölk på bordet, då sa' gubben: "Jag är då så le på den här grädden", så skuffa' han undan grädden med sin sked inåt fatet. Då fastna grädden på baksidan av skeden och gubben slicka' av han.
Medd.: se ovan.

Vila middag

gjorde man alltid i ängstin, men inte la man sej och sov annars. När karlar-
na kom in till aftonvarden på vintern, hade de ingenting att göra på den tiden,
det fanns ju inga tidningar. Det blev mest att dra sig på soffan (träsoffan)
tills det blev grötdags. Ibland hade de väl någon slögd eller lagning.

"Mest sått dom och koksa". Kvinnfolken, dom hade blån te spinna unnantan
de som hade fäke. "Först skull dom spinna to, sen var det nån finare ma-
terja."

1. ängstin = slåttertid. 2. sot o köksa = kitta.
3. blån = blånor. 4. fäksa = ladugården.
5. mataria

ULMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935

GST. ÖSTERFÄRNEBO

Fagl. M 82

Långfredagsmat.

Stekt strömming och jopp,

Drickssupan och ibätta brö, det var långfredagsmat i Färnbo.

Medd.: Stina Karlsson , 82 år. Gysingel.

ULMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935
GST. ÖSTERFÄRNEBO
Frgl. M 82

Piglön.

(piglön)

Man skilde på att¹ta pänningar " och att ta lön delvis in natura.

Om man inte tog pänningar hade man :

5 kr. i stadje ².

15 kr. i lön.

4 skålpund ull.

24 alnar vit väv , därav

12 alnar blaggarnsväv ³.

6 alnar med finare iburet och

6 alnar linnelärft. ⁴

Vidare 3 par skor , svenska näverskor var det, men var vi länge oså fick vi

~~2 par bättre skor. ⁵ så fick 2 par bättre skor.~~

Dessutom 1 vardaskjol , som vi fick väva själv, men var vi länge och artiga ⁶

så fick vi till en hel klänning .

Av ullen , som vi skull väva , så skulle vi håll ränningen själv , kunde få av
av linränning , som dom hade , men det var bättre ränning , som vi köpte själv.

Sen på slutet fick vi 12 kr. i stadje och 24 i lön.

1 ta pänningar 2 stadje = städsel. 3 blaggarnsväv
4 linnelärft 5 vardaskjol

Ibland hade dom så rysligt bråttom att tinga dom kvar , så dom kunna ge dom s
stadje på våren , kom dom nya , fick dom stadje i slånkveckan.

Ta pänninglön.

Då fick vi 90 kr. i lön. Inga kläder.

Medd. : Anna Vid , 86 år.

slånkvecka

ULMA 9307. I. Nordin-Grip. 1935
GST. ÖSTERFÄRNEBO
Frgl. M 82

Meddelare i Österfärnebo.

Anna -Greta Eriksson , Berrek, 80 år. (Lindbergsmor.)

Anna-Greta Eklund , Österfärnebo, 86 år. fru.

Stina Karlsson , 82 år, född i Nässja , nu boende i bruksgårdarna , Gysinge, hos sin
hos sin son.

PerOlov Ersson Lund , 83 år, Kräbäck , gammelgosse , smed . boende i Öster-
färnebo kanske äldsta gård, (årtalet 1693 över matboddörren.) f. i Lisslgårds.

Karl Johan Olsson, f. 1880, kommunalordförande.

Stina Olsson , 80 år, Berrek.

Anna Vid, 82 år, kommunhemmet, har varit bondpiga hela sitt liv. Avliden
kort efter mitt besök.

Kristina Wistrand, 76 år, fru, Österfärnebo.

Anna Larsson, 87 år, Sixbo , (1936.) Knösmor.

Meddelare i Österfärnebo 1936.

Anna Greta Eklund , 86 år, Klappsta.

Anna Larsson 87 år, Sixbo, (Knös)

Per Olov Larsson, 89 år, Sixbo (Knös)

Lars Larsson, Bastfallet, 78 år, (BlankLars.)

Per Larsson 73 år, Littersbo (LittersböPelle)

Österfärnebo i mars 1936

J. Nordin-Grip